

TR A ngày 25 tháng 12 năm 1974, tôi đang cùng với b n-bè d m t b a ăn nhân d p Nô-En t i nhà c a m t thu c-viên thì đ c Sĩ-Quan Tr c t Phòng Tình-Hình g i máy đ n báo-cáo m t tin-t c khác th ng.

Vào kho ng 11g30 v a r i, có m t chi c tr c-thăng đáp xu ng c nh Tr ng Ti u-H c Xã L c-M , thu c Qu n Đ i-L c, T nh Qu ng-Nam. T trên phi-c b c xu ng m t thi u-t ng và m t trung-tá Vi t-Nam C ng-Hòa, cùng với m t ng i đàn-ông và m t ng i đàn-bà Hoa-K .

Ng i đàn-ông có mang theo m t cái h p trên tay. Viên trung-tá vào tr ng, d n bác Cai Tr ng ra, gi i-thi u với m y ng i kia; r i bác Cai Tr ng vào trong mang ra m t cái x ng, theo s ch -d n c a hai ng i M , đào m t cái l , ngay gi a hàng-rào phân chia kho ng sân bên hông tr ng y với con đ ng h ng-l bên ngoài, chôn xu ng đó cái h p c a ng i đàn-ông Hoa-K , l p đ t l i, r i xóa s ch d u đ t m i, đ ch đó trông gi ng bình-th ng nh không có vi c gì x y ra. Xong, b n ng i kia tr lên tr c-thăng bay đi, và bác Cai Tr ng vào tr ng.

M i vi c x y ra mau l nh đã đ c s p-đ t t tr c r i.

Lúc chôn cái h p là vào kho ng 12 gi tr a.

*

TÔI đoán là có cái gì bí-m t, mà nhà ch c-trách đ a-ph ng gi u kín, ho c không bi t rõ nên S Đ c-C nh T nh Qu ng-Nam ch báo-cáo đ n-gi n th thoi. Cho nên, do tò-mò

BỊ ĐÓNG VÀ HỒI-VÔ

Tác Giả: LÊ XUÂN NHƯ N

Thứ Bảy, 14 Tháng 4 Năm 2012 05:55

nghe - nghe p, tôi về nhà sớm và bắt tay vào việc ngay.

Sau khi gọi đi n-tho i h i Trung-Tâm Hành-Quân thuộc S -Đoàn I Không-Quân và Văn-Phòng B T -L nh Quân-Khu I, tôi t -ch c m t chuyên đi quan-sát t i ch , đ ng-th i t i p-xúc v i các m t-viên quanh vùng, đ bi t thêm chi-t i t v v này...

*

BÁC Nam thanh-minh:

- Tôi c t ng là ch c n báo-cáo nh ng gì liên-can đ n c ng-s n mà thôi, còn đây là v n-đ tình-c m cá-nhân mà các ng i trong cu c đã yêu-c u tôi gi kín giùm...

Thi u-tá S n đ i i tôi:

- Không ai trách-móc bác đâu. Bác hãy k chuyên v ng i M tên Sam đi.

Bác Nam k :

- Đ u năm 1971, Toán Dân-S -V c a Th y-Quân L c-Chi n Hoa-K h t-đ ng t i Qu n Đ i-L c thay đ i c p ch -huy.

“Ng i m i đ n là đ i-úy Sam, m t thanh-niên đ p trai, hi n-lành, nhã-nh n, bình-dân. Anh r t lanh-l i và có nhi u sáng-ki n hay.

“Công-tác n̄i b̄t đ̄u tiên là anh thành-l̄p m̄t H̄i Vīt-M̄ cho Qūn Đ̄i-L̄c. Anh ch̄u khó đi thuȳt-ph̄c đ̄ m̄i vào H̄i không nh̄ng ch̄ các viên-ch̄c chính-quȳn nh̄ Qūn-Tr̄ng, Phó Qūn-Tr̄ng, Ch̄-Huy C̄nh-L̄c, Tr̄ng Chi Thông-Tin, Tr̄ng Phòng Văn-Hóa Giáo-D̄c, Hīu-Tr̄ng Tr̄ng Trung-H̄c, các sĩ-quan thūc Chi-Khu, Xã-Tr̄ng, giáo-s̄, ph̄-huynh h̄c-sinh, h̄c-sinh trung-h̄c, v.v... nh̄ th̄ng-l̄, mà anh còn m̄i c̄ các th̄ng-gia, nông-dân, tài-xa, tài-công, lâm-dân, nḡ-dân, v.v... cùng v̄i m̄t s̄ tu-sĩ Ph̄t-Giáo trong vùng.

“V̄i H̄i Vīt-M̄ c̄a Sam, sinh-hōt đ̄ đây sinh-đ̄ng h̄n lên. H̄i-viên ḡm m̄i t̄ng-l̄p xã-h̄i. Sách+ báo t̄ phía Hoa-K̄ phân-phát, ph̄-c̄p h̄u nh̄ đ̄n t̄ng gia-đ̄nh. Hōt-đ̄ng không ch̄ thu ḡn trong các k̄ h̄p, mà còn th̄-hīn qua b̄t-c̄ c̄-h̄i nào có nḡ i M̄ xūt-hīn trong làng xóm Vīt-Nam.

“Sam đ̄-ngh̄, và đ̄ c̄ phía Vīt-Nam đ̄ng-ȳ, dùng phòng h̄c c̄a L̄p Năm tr̄ng này làm n̄i trao-đ̄i văn-hóa, đ̄y tīng Anh vào būi t̄i, vì n̄i đây thūn-tīn cho s̄ đi l̄i c̄a m̄i nḡ i.

“Phòng này n̄m đ̄u d̄y, bên hông có m̄t c̄a s̄ nhìn ra hàng-rào che khūt t̄m m̄t c̄a nḡ i qua đ̄ng. Phía bên kia đ̄ng, các ông th̄y đ̄y, có m̄t cây đa cành lá sum-suê, r̄ ḡc cây cao h̄n m̄t đ̄t, nḡ i nào vóc cao mà đ̄ng lên trên đ̄m r̄, t̄a vào ḡc cây nhìn vào c̄a-s̄ thì trông th̄y m̄t cô giáo rõ-ràng.

“Giáo-viên L̄p Năm là cô Dīu-H̄ng, hoa-khô toàn Qūn, năm ȳ vào khōng hai m̄ i, đ̄u-dàng, l̄-phép, đ̄ng-đ̄n, siêng-năng.

“Phòng h̄c L̄p Năm tr̄ng kia là n̄i cô đ̄n sōn bài, ch̄m bài cho h̄c-sinh, và t̄ h̄c thêm ch̄ng-trình đ̄i-h̄c vào các ngày ngh̄ và m̄i būi t̄i, thì nay còn là n̄i cô đ̄n làm công-vīc c̄a H̄i v̄i t̄-cách th̄-ký, h̄c tīng Anh, đ̄y tīng Vīt cho nḡ i M̄, giúp chīu phim, đ̄u-khīn máy ghi-âm, v.v...

“Cha m̄ cô thūc gīi trung-nông, sùng Đ̄o Ph̄t và ch̄u nh̄-h̄ng Đ̄o Nho.

“S ợ giao-ti ếp gi ữa cô v ợ i Sam, trong khung-c ả nh chung c ả a s ợ ti ếp-xúc gi ữa hai bên Vi ệt-M ỹ , có b ết tay, có v ợ vai, nh ất là gi ữa đàn-bà con-gái Vi ệt Nam v ợ i đàn-ông Hoa-K ỳ , b ề ngoài là chuy ển n ữ -nhiên, nh ưng cha+m ẹ cô r ất lo, nên đã nh ớ t ỏi theo dõi, ngăn ng ừa gi ữm, s ợ đi quá xa.

“Tôi là liên-l ạc-viên c ả a H ồ i, v ợ a s ợ p ết n ữ i c ả t ết p ết m ột th ờ tr ờ c và sau m ột bu ổi, v ợ a tham-d ồ h ọc ti ếng Anh và d ạy ti ếng Anh, nên tôi có m ột h ọ u h ọ t m ột i l ớn Sam và Di ều-H ồng ng ộ p nhau. Và tôi đã th ờ y ngay m ột m ột i tình trai+gái ch ờ m n ữ gi ữa hai ng ườ i, ngày càng sâu n ề ng h ồ n.

“Qu ờ th ờ t là tôi đã có đ ồng-l ỏa v ợ i hai ng ườ i.

“Th ờ nh ờ t là vì tôi th ờ y đ ờ i-úy Sam th ờ t tình yêu Di ều-H ồng ng ộ , mu ốn xây-d ồ ng lâu dài. Anh đi l ộ chùa vào r ờ m, m ột ng m ột âm-l ạc, tìm hi ều u Đ ờ o Ph ờ t, h ọc h ọc i phong-t ừ c t ếp-quán Vi ệt-Nam. Anh bi ều u quà và tham-gia m ột i cu ộc vui v ợ i tr ờ em vào các đ ồ p cu ộc i tu ần, ngh ề h ề, Trung Thu. Anh đ ờ a Y-T ờ M ờ đi săn-sóc t ờ ng c ả gi ả, c ả u-tr ờ t ờ ng n ữ n-nhân b ờ Vi ệt-C ờ ng pháo-kích, gi ờ t mìn. Anh giúp l ộ p nhà, s ợ a đ ờ ng, đào m ờ ng, tích-c ả c h ồ n c ả cán-b ờ c ả a mình. Dân-chúng nh ờ anh r ờ t nhi ều u.

‘Mà đ ờ u quan-tr ờ ng là anh tr ờn-tr ờ ng ng ườ i yêu, không h ồ s ợ -sàng b ờ y-b ờ nh ờ đa-s ợ ng ườ i M ờ khác. Sam nói riêng v ợ i tôi là anh s ợ xin chính-th ờ c c ả i Di ều-H ồng ng ộ . Tôi bi ệt là có nhi ều u cô-gái Vi ệt-Nam l ộ y ch ờ ng M ờ đ ờ ng-hoàng, nên tôi yên tâm.

“Th ờ n ờ a là vì tôi nghĩ: n ờ u cho cha+m ẹ cô bi ệt thì ch ờ c ông+bà s ợ c ả m h ồ n cô t ờ i+lui v ợ i H ồ i Vi ệt-M ỹ ; mà không có cô thì H ồ i t ờ t-nhiên s ợ tan, vì anh s ợ đ ờ i H ồ i đi n ờ i khác, tôi m ột vi ệ c làm v ợ i đ ờ ng l ộ ng cao và ti ền l ộ i bán đ ờ gi ờ i-khát, bánh, k ờ o, cháo, chè m ột i đêm.

“M ải đ ờ n hôm nay, gi ờ đ ờ ng l ộ i h ồ a v ợ i hai ng ườ i trong cu ộc, tôi v ợ n ch ờ a k ờ cho cha+m ẹ cô bi ệt v ợ m ột i tình gi ữa hai ng ườ i.

“Hu ồng chi đ ờ i-úy Sam thì đã v ợ n ờ c t ờ sau Nô-En năm ờ y, và cô Di ều-H ồng ng ộ thì cũng đã b ờ

BỊ ĐÓNG VÀ HỒ-VÔ

Tác Giả: LÊ XUÂN NHƯ N

Thứ Bảy, 14 Tháng 4 Năm 2012 05:55

đi đâu bị t-ích t sau Nô-En năm ngoái, 1973...”

- T khi Sam r i Vi t-Nam, đ n khi Di u-H ng đi bị t, là hai năm tr i, hai ng i có còn liên-l c v i nhau hay không? Đ i s ng tình-c m c a cô th nào?

- Anh v n g i th đ u-đ n cho cô, qua tôi; tôi đ u chuy n l i t n tay; nh ng cô nói là cô không tr l i. Tôi không đ c bị t trong th anh nói nh ng gì.

“Có nhi u thanh-niên Vi t-Nam cũng nh vài ba ng i M có v sẵn đón cô h n, nh ng cô đ i x v i h b ngoài t -nhiên nh đ i v i Sam tr c kia, ch không có gì khác h n.

“Cu i năm 1972 thì cô đ i v d y Tam-K, thu c T nh Qu ng-Tín; cu i tu n v nhà th ng ghé thăm tôi.

“Tôi hi u là cô r t bu n, ít nói h n, da xanh h n...”

“Đây là b c th c a cô đã vi t cho Sam vào d p Nô-En năm ngoái. Cô không g i nó qua M mà l i nh tôi c t gi nh m t b ng-ch ng ho c m t di-v t l u l i cho Sam; tôi không m xem. Cô đã đ n tôi: n u đ n h t ngày Nô-En năm nay, t c là 12 gi khuya hôm nay, mà Sam v n không tr l i g p tôi, thì xin tôi hãy gi i giùm l i th , b ng cách đ t nó g c cây đa, là n i anh đã đ ng đó nhi u l n h ng v c a s say-đ m nhìn vào...”

*

L c-M, ngày 25/12/1973

Anh Sam yêu-d u,

Đây là b c th đ u tiên mà cũng là b c th cu i cùng em g i anh, ng i đàn-ông đ u tiên mà cũng là ng i đàn-ông cu i cùng trong đ i em. N i-dung ch là EM YÊU ANH. Nh ng v n-đ không ch đ n-gi n nh ba tí ng “em yêu anh”.

Anh là ng i M h c-th c, giàu-có, m nh-kh e, tr -trung, can-đ m, c n-cù, nhân-ái, v -tha, hào-phòng, t -do.

Nh ng quân-nhân nh anh, ngoài các cu c hành-quân còn dành thêm tâm-trí, công-s c và thì-gi đ làm công-tác xã-h i giúp ích cho ng i xung quanh, th t là hi m-hoi. Trong c ng-v c a anh, anh x ng-đáng tiêu-bi u cho m t dân-t c hùng-c ng, nghĩa-hi p, v t v n đ m trùng-d ng đ n đây hy-sinh x ng máu đ b o-v , ki n-thi t, và phát-tri n Vi t-Nam nghèo-y u kh -n n quê-h ng em.

Anh là m t thanh-niên l ch-thi p, nói theo các b n em là “con nhà giàu, h c gi i, đ p trai”, yêu đ i, yêu ng i, bi t kính già quý tr , bi t tôn-tr ng nh ng giá-tr tinh-th n, nh t là tôn-tr ng ng i mình yêu.

Anh đã cho em bi t th nào là mãnh-l c ái-tình, th nào là tình yêu không phân chia ch ng-t c, màu da. Anh v a lãng-m n phác-h a m t c nh gia-đình h nh-phúc tràn-tr , v a th c-t đ -trù sau khi xu t-ngũ s ti p-t c h c l y b ng Master, l y b ng Ph.D., đ n đ ng cho s -nghi p t ng-lai. Anh đ t k -ho ch cho ti n-đ c a c hai chúng mình. “Anh đã cho em Ni m Tin trong Tình Yêu”...

Nh ng vì cha+m em không ch p-nh n vi c m t ng i con-gái Vi t-Nam l y ch ng ng i n c ngoài (em bi t đ u đó qua nhi u l n ông+bà phê-bình ng i khác tr c m t em, và qua l i ông+bà nói v i bác Nam mà bác y k l i v i em), nên em đành ph i gi u-gi m m i ng i, tr bác Nam mà em đã thú th t sau này.

BỊ ĐÓT VÀ HỒ-VÔ

Tác Giả: LÊ XUÂN NHƯ N

Thứ Bảy, 14 Tháng 4 Năm 2012 05:55

Yêu nhau mà phải lén-lút, còn gì buồn-bối và xui-hở buồn!

Hy-vọng duy-nhất của em là chờ đến ngày em hai mươi mốt tuổi, là tuổi hợp-pháp tự mình quyết-định hôn-nhân của mình; nhưng không phải là để tự-do làm gì ý hôn-thú với anh, mà là để đi thuyết-phục song-thân em chấp-nhận mối tình của chúng mình, vì em không thể làm một đứa con bất-hỉu - bất-hỉu vì làm trái ý cha+mẹ, bất-hỉu vì làm cha mẹ mất mặt với mẹ/người.

Nhưng, nếu ông+bà vẫn không đồng-ý thì sao? Đó là đi u mà em không dám gì đáp, vì chỉ nghĩ đến là em đã thối sứt rồi.

Đừng mất cái, anh đừng có lo nh hi-hở ng. Một việc bình-thoàng mà thối-gian qua để chìm trong tình yêu em không nghĩ đến. Hết hồn từng-quân thì phải v thôi!

Tuy thế, có lý nào cấm dứt mối sống ngang đây sao anh?

Nhưng anh đã trốn-an em. Anh hứa là sẽ tìm mọi cách trốn khỏi Việt-Nam, dù với bất-cách quân-nhân hay nhân-viên dân-chính, thối ng-dân.

Qua năm 1972 thì Hội Việt-Mở đi đến nơi khác.

Em sống xa anh, tôi không còn gặp những cảnh sinh-hoạt thân quen do anh tạo nên và vẫn mang đến nỗi buồn của anh, nên em cảm thấy cuộc sống trống vắng, trống-lỗng vô cùng, dù anh vẫn gọi tôi về thăm thăm; nên qua Nô-En thì em đã xin chuyển-chuyên về dạy ở Tam-K.

Em về Tam-K để gặp căn-camp Chu-Lai, để được tiếp xúc các bạn anh nhi u học, để được nhìn anh học, và để cùng nhìn anh học.

Anh yêu! Cuộc đời không chi u lòng người. Nô-En 1972 anh chấp lo đi được, nhưng vẫn còn

BÀI ĐỐT VÀ HỒ-VÔ

Tác Giả: LÊ XUÂN NHƯ N

Thứ Bảy, 14 Tháng 4 Năm 2012 05:55

nhĩ u hy-vĩ ng, vì chiĩ n-tranh vĩ n còn. Nô-En 1973 anh không trĩ i đĩ c, thì đâu còn hy-vĩ ng, vì chiĩ n-tranh không còn. Phĩ i chẳng hy-vĩ ng chĩ còn, tình yêu cĩ a chúng ta chĩ còn, khi vĩ n còn chiĩ n-tranh, cuĩ c chiĩ n khĩ c-liĩ t mà chúng mình muĩ n sĩ m kĩ t-thức? Nhĩ ng, kĩ t-thức nhĩ thĩ nào, có phĩ i là trong chia-lĩa, mĩ t-mát, đĩ -vĩ, đau-thĩĩ ng không anh?

Nô-En năm nay em có mĩ t quyĩ t-đĩ nh mĩ i. Em bĩ gia-đĩnh, em bĩ viĩ c làm, em thĩ ... tìm vĩ HỒ-VÔ, mĩ t cĩ sĩ c-không không-sĩ c - nhĩ anh đã có nghiên-cĩ u và nói là đã lĩnh-hĩ i đĩ c rĩ i - vì cuĩ c đĩ i quĩ là bĩ khĩ, óái-oãm phi-lĩ quá, phĩ i không anh? Cha+mĩ em ép buĩ c em phĩ i kĩ t-hĩn vĩ i mĩ t ngĩĩ i mà em không yêu. Thĩ là em đã có lý-do đĩ thoát-ly gia-đĩnh mà không làm cho ai đĩ i cho anh.

Thĩ i-hĩ n ba năm cĩ a i thĩ xĩ a vĩ n còn. Anh còn mĩ t năm đĩ giĩ i i thĩ trĩĩ c cây đa làng cũ. Anh còn mĩ t năm đĩ thĩ -thách lòng anh. Em đã cĩ tình không viĩ t mĩ t dòng chĩ nào cho anh tĩ hai năm qua, trĩ i nhĩ n miĩ ng vĩ i các ngĩĩ i bĩ n mà anh nhĩ gĩ p, rĩ ng em trĩ n đĩ i yêu anh và sĩ trung-thành vĩ i anh, cĩ t đĩ giúp anh trĩ c-ngĩĩ m tình anh. Nĩ u anh trĩ i đĩ c, thì anh đi tìm em đĩ c; Tình Yêu sĩ hĩĩ ng-dĩ n anh. Nĩ u anh không tìm ra em, mà anh vĩ n muĩ n tìm em, thì đêm Nô-En 1974 em sĩ chĩ anh i Nhà Thĩ năm xĩ a; chĩ m iĩ m là vào 12 giĩ khuya ngày 25, phút cuĩ i cùng cĩ a thĩ i-gian thĩ -thách, em sĩ chĩ anh i gĩ c cây đa.

i gĩ c cây đa đó, em đã đón nhĩ n nĩ hĩn đĩ u tiên cĩ a ngĩĩ i khác phái, em đã trao anh nĩ hĩn đĩ u tiên cĩ a ngĩĩ i con gái, là iĩ n đĩ u tiên em ngĩ-ngĩ t mê-ly, là iĩ n đĩ u tiên em sĩ n-sàng chĩ t đi trong vòng tay siĩ t chĩ t cĩ a ngĩĩ i yêu. Ôi, nĩ hĩn ngĩ t-ngào nhĩ i thĩ -nguyĩ n buĩ i sáng mùa xuân cuĩ c đĩ i, mà cũng là nĩ hĩn đĩ ng-cay mũi vĩ chia-ly chúng mình dành cho nhau trĩĩ c ngày anh xa em.

Anh không sĩ ma, em không sĩ ma, nhĩ ng hĩ u hĩ t nhĩ ng ngĩĩ i dân làng i đây đĩ u sĩ ma. Nhĩ hĩ sĩ ma nên hĩ đĩ yên cho chúng mình gĩ p nhau giĩ a khuya bên gĩ c cây đa nhĩ u đêm. Nhĩ ng iĩ n i y, anh có biĩ t đâu, em lo sĩ vô cùng: không phĩ i là sĩ có ngĩĩ i biĩ t đĩ c mĩ i tình mà chúng mình giĩ kín, mà là sĩ Viĩ t-Cĩ ng tìm cách ám-hĩ i anh, vì chúng đã hĩ n mĩ t iĩ n muĩ n nhĩ tay em...

Bây giĩ thì anh đã hiĩ u rĩ i đĩ y. Nĩ hĩn biĩ u-hĩ n i thĩ. Đĩ i em chĩ hĩn mĩ t ngĩĩ i; ngĩĩ i đó, trên đĩ o-lĩ, đã là chĩ ng em.

BỊ ĐỐT VÀ HỒ-VÔ

Tác Giả: LÊ XUÂN NHƯ N

Thứ Bảy, 14 Tháng 4 Năm 2012 05:55

Em còn nhớ mấy câu Kinh Thánh mà anh đã giảng cho em: “Không được thờ đấng nào khác ngoài Chúa!” và “Không được phớt lờ tình yêu của Chúa!”; và: “Hãy ai ly-dâm vợ mà không phớt lờ vì Chúa và mình gian-dâm thì tội của anh là nặng hơn cho nàng ngoảnh tình!” (Matthew 5:33, 27, 32)...

Em không ngoảnh tình, em không gian-dâm; em chỉ yêu một mình anh. Nếu không có anh thì em sống là hồ-vô, vì đời tôi nên hồ-vô.

Đây cũng là một cuộc thử-thách tôi-tôi và tôi-hỏi vợ phớt lờ em: do nỗi sợ anh, và do nỗi sợ hãi của anh, em sống trong sự sợ hãi vì nỗi sợ hãi-phúc tội gian, hay sống tiếp tục và vĩnh-viễn trong thành sự không-không...

D.H.

*

- VÀ đây là nỗi sợ hãi của hai bên cuộc thử của anh; Diu-Hồng không ghé lấy tay nỗi sợ hãi hai tháng nay...

Tôi đã xin chi u. Tôi vẫn mãi mãi được bên cuộc thử nỗi sợ hãi của người thanh-niên đã từng một thời là đời-úy Sam:

New York, December 1974

Diu-Hồng, người yêu duy-nhất của anh:

BỊ ĐỐT VÀ HỒ-VÔ

Tác Giả: LÊ XUÂN NHƯ N

Thứ Bảy, 14 Tháng 4 Năm 2012 05:55

Có ba năm nay em không viết thư cho anh. Anh chấp-nhận, vì đó là ý muốn của em mà em đã nói cho anh biết trước rồi; nhưng trong thâm-tâm anh bao giờ cũng mong chờ và ngóng chờ thư em.

Vậy mà giờ đây thì anh không còn trông đợi thư em nữa, em biết vì sao không?

Ngay khi gặp em là anh yêu em. Đang-thời, sau khi đã về Việt-Nam rồi, đã hiểu về Việt-Nam rồi, là anh yêu luôn Đất Nước và đừng-bào em.

Anh về Hoa-Kỳ không phải chỉ để về nghỉ ngơi tại Việt-Nam về với em mà thôi, mà là còn để nói lên tiếng nói của lòng ng-tri, chống lại phong-trào phản-chiến, kêu gọi tinh-thần kháng-bộ phủ-ngụy về là truy-n-thắng cao-đẹp của dân-tộc Hoa-Kỳ.

Thế nhưng kẻ-tội ác ngợc lòng.

Ma-quả đang hiển hiện; ngợc lòng ta không nghe tiếng nói thẳng-thiết của những con người chính-trực như anh, thắp-m-chí bác ái nhân-thiện của anh xin đừng có mất lòng tại Việt-Nam.

Và bây giờ thì nước Mỹ đã biến cuộc rồi.

Anh còn mặt-mũi nào sống trên đời này mà làm ngợc lòng thua cuộc, hờ em? nhất là trong cuộc tình của chúng mình mà hờn chót của lòng đã đến rồi.

Trong quá-khứ, nước Mỹ đã từng cứu Pháp, giúp Đức, tiếp-trợ Âu-Tây, nâng Nhật-Bến, viết Địch-Hàn, che-chối Á-Đông.

Trong tương-lai, nước Mỹ chắc-chắn sẽ còn hành-hiếp cái-thứ đê-nhân.

BỊ ĐỐT VÀ HỒ-VÔ

Tác Giả: LÊ XUÂN NHƯ N

Thứ Bảy, 14 Tháng 4 Năm 2012 05:55

Nh&t-đ&nh m&i ng& i s& ph&i xét l&i thái-đ& y&u h&en c&a ngày hôm nay.

Ri&ng đ&i v&i em, anh đã gi& tròn danh-ti&t cho em.

Trong đ&em cu&i cùng, bên g&c cây đa, em đã l&m ng& i trong vòng tay anh, phó m&c hoàn-toàn cho anh. Nh&ng anh kính-tr&ng tinh-th&n văn-hóa Đông-Ph&ng...

Anh s& không đ& cho ai bi&t gì v& m&i tình vô-v&ng c&a chúng mình.

“Kh&i tình mang xu&ng tuy&n-đài khôn tan...”

N&u còn có tho&ng ch&c nào em nh& đ&n anh, thì xin em hãy tin r&ng, đ&n t&n h&i th& cu&i cùng c&a cu&c đ&i mình, anh v&n ch& bi&t m&t lòng yêu em.

Tình Yêu &y là sinh-khí cho hình-hài này, v&n là b&i đ&t và s& tr& v& v&i b&i đ&t mà thôi.

Xin cho linh-h&n anh đ&c thanh-thoát, làm m&t Romeo, m&t Tr&ng Chi...

SAM

*

TH&U-TÁ S&n, Chánh S& Đ&c-C&nh T&nh s&-t&i, n&ng gi& ghé m&t cùng đ&c theo tôi, phát-bi&u:

BÍ ĐÓNG VÀ HỒ-VÔ

Tác Giả: LÊ XUÂN NHƯ N

Thứ Bảy, 14 Tháng 4 Năm 2012 05:55

- Nh< th< là cô Di< u-H< ng đã tái xu< t-hi< n< Nhà Th< đ< qua, và s< có m< t< g< c cây đa đ< nay...

Tôi nghĩ: “Đo< n cu< i câu chuy< n không thu< c nhi< m-v< c< a mình. Mình ch< tìm bi< t xem cô là ai, lâu nay làm gì, < đâu; th< thôi”.

Tôi b< t tay t<-giã S< n:

- T< t c< th<-t<, và nh< ng vi< c gì x<y ra đ< nay, v< sau, hoàn-toàn đ< tùy bác Nam gi< i-quy< t. B< gi< thì tôi ph< i v<; còn nh< anh Hòa trong Qu< ng-Ngãi, anh Song trong Qu< ng-Tín, và anh Đ< m ngoài Th< a-Thiên, dĩ-nhiên là c< anh n< a, tìm xem cô đang tu < chùa nào...

*

Đà N< ng, ngày 25 tháng 12 năm 1974

PHI< U TR< NH

Kính trình...

t< i SÀI-GÒN

Ti< p theo công-đi< n...

BỘ ĐIỀU T VÀ HỒ -VÔ

Tác Giả: LÊ XUÂN NHƯ N

Thứ Bảy, 14 Tháng 4 Năm 2012 05:55

Kính xác-nh n đi n-trình s -kh i v vi c...

Văn-Phòng Bộ T -L nh Quân-Khu I xác-nh n chính thi u-t ng Phó T -L nh Quân-Khu I, th a
nh C p Trên, đã dùng tr c-thăng đ a hai ng i M liên-h đ n Xã L c-M tr a ngày hôm nay,
25-12-1974.

Hai ng i M y là đ i-di n c a m t văn-phòng Ch ng-Kh M , thi-hành di-chúc c a m t
ng i tên Sam.

Theo di-chúc c a ông Sam thì sau khi ông t -t ch t đi, thi-hài đ c thiêu thành tro, đem đ n
chôn ở hàng-rào c a tr ng ti u-h c Xã L c-M , thu c Qu n Đ i-L c, T nh Qu ng-Nam,
Vi t-Nam, ngay h ng m t nhìn t g c cây đa vào khung c a s L p Năm, gi a ngày Nô-En
năm nay...

Chúng tôi đã đ n t n n i tìm hi u, đ c bi t:

Nguyên...

*

SÁNG sau, tôi đang đ c l i b n l u Phi u Trình nói trên thì Sĩ-Quan Tr c Phòng Tình-Hình
báo-cáo r ng các Chánh S Đ c-C nh các T nh đã có m t s n, đang ch l nh tôi trên máy
đi n-đàm.

Thi u-tá Thái Văn Hòa c a T nh Qu ng-Ngãi đ c tôi h i tr c, tr l i:

- T nh Qu ng-Ngãi có chùa Thiên-n và nhi u chùa khác, nh ng không có ni-cô nào gi ng
v i đ i-t ng c n tìm...

Thị u-tá Đ ng Văn Song, Chánh-S c a T nh Qu ng-Tín, báo-cáo là ch a tìm ra.

Chánh-S Tr ng Công Đ m c a T nh Th a-Thiên li n xin xác-nh n:

- Ngoài này chúng tôi đã tìm ra đ c cô r i.

“Cô ngay Chùa S -N n i ti ng c a Mi n Trung. T i đây, cô gi u lý-l ch; ngo i-tr S -Bà tr -trì, còn v i ng i khác thì cô x ng m t tên khác, nh ng th ng ch dùng pháp-danh mà thôi. Cô không bao gi ti p-xúc v i ng i ngoài chùa. Tr c đây đã có nhi u ng i t trong Đ i-L c ra tìm, nhi u l n mà không g p đ c. Riêng ngày hôm kia, cô đã xin phép đi vào Qu ng-Nam thăm nhà...”

TÔI cảm n các anh, r i h i thi u-tá Lâm Minh S n c a T nh Qu ng-Nam tình-hình đêm qua thế nào.

S n đáp:

- Đêm qua, chúng tôi không th y Di u-H ng đ n g c cây đa. Có l cô đã n p kín, cũng g n đầu đó mà thôi. Nh ng không th y Sam xu t-hi n thì cô đ n đó làm gì!

“Còn bác Nam thì, vào lúc 12 gi khuya, sau khi đ t xong b c th c a cô g c cây đa, đã chôn luôn các b c th c a Sam vào ch đã chôn cái h p m i đ c đ a đ n t n a vòng trái đ t bên kia...”